

razmerah, v značaju in idejah Razkolnikova. Teza bi le mogla biti spreobrnitev Razkolnikova na koncu romana, toda še ta je orisana bolj simbolično in poklek Razkolnikova je predhodnik pokleka Nikite v Tolstojevi drami »Moč teme«. Ali ni značilno, da sta oba velika pisatelja tiste dobe idejno in etično podobno zaključevala dve pomembni svoji deli? Ali ne spodkopava to očitka teznosti? Ali morda vendarle niso bile takšne spreobrnitve, kakor jih doživita Razkolnikov in Nikita, nekje celo pogojene v družbi? Ali niso celo v skladu z nekaterimi smermi utopičnega socializma od Tomaža Mora do Charlesa Fouriera?

(Se nadaljuje.)

POMLADNI VETER

Anton Vodnik

Veter mi dišave nosi
in venomer trosi
cvetje prebelo na prag.

Zdaj je lahneje zavel...
Plaho prisluhnem —
zrak zabrni od čebel.

Vse nekoga pričakuje.
Mar tvoja stopinja hiti
v moj hram,
ki le mrak ga obiskuje,
ko sem najbolj sam?

Na bregove višnjevo sneži.
Nenadoma še huje
mi v temno vêžo zadehti
prosojnih cvetlic kadilo.

Ko stopim skozi vrata,
me kot senco presvetli
jutranja svetloba zlata.